

En sang fra jorden

1

Syng mig jordens sange,
syng mig særligt din,
syng den for de mange,
mens jeg synger min.

2

Lad din stemme stige
fra den dybe jord
til det lyse rige,
hvor dit væsen bor.

3

Væk med sang de riger,
der har lys behov
og med hjertet higer
efter at få lov

4

til at blive dele
af en symfoni,
som fra jordens hele
sætter sjælen fri.

5

Syng mig vindens susen,
vinterkold fra øst,
eller bølgers brusen
mod den brede kyst.

6

Syng mig knoppers bristen
i en bøgehæk,
syng mig vårens fristen,
før den pist er væk.

7

Syng den milde sødme
fra en moders mund,
solens gyldne rødme,
dagens sidste stund.

8

Syng et uvejrs rumlen,
syng en stille regn,
syng en moses mumlen,
sang fra fortids egn.

9

Syng mig himlens lærker,
når de er som flest.
Syng mig det, du mærker,
når du lever mest.

PMB 2009